

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: بردلی بلانکنشپ*
برگردان: مینا صابری
۰۵ جون ۲۰۲۲

«نیمکره ما»: همسایگان امریکا قصد تحریم این کشور را دارند!

ایالات متحده در آستانه میزبانی اجلاس سران کشورهای امریکایی است، اما بعید است که بسیاری از همسایگانش در آنجا حضور داشته باشند. ایالات متحده در معرض خطر قرار گرفتن در لیست سیاه کل جامعه امریکایی است.

هفته گذشته گزارش هائی منتشر شد مبنی بر این که ایالات متحده در حال لغو برخی از تحریم ها علیه ونزوئلا از جمله تحریم علیه یک فرد غیر دولتی است و به شرکت های نفتی امریکایی و اروپائی اجازه می دهد با کاراکاس برای ازسرگیری فعالیت در این کشور مذاکره کنند. به ترتیب این گزارش ها بعداً توسط دلسی رودریگز معاون رئیس جمهور ونزوئلا تأیید شد.

بنا بر گزارش ها، ایالات متحده پس از مذاکرات دیپلماتیک در سطح بالا در ماه مارچ، در حال کاهش تحریم ها در جهت نشان دادن حسن نیت خود است، به این امید که مذاکره بین دولت نیکلاس مادورو، رئیس جمهور و مخالفان مورد حمایت ایالات متحده را تشویق کند. اظهارات رودریگز معاون رئیس جمهور نشان می دهد که دولت ونزوئلا قصد دارد همین کار را هم انجام دهد و به مذاکره در سطح بین المللی ادامه دهد.

بدون شک، این یک گام مثبت برای ونزوئلا است، اگرچه ایالات متحده و شرکای آن هم با این راهکار به دنبال راه هائی برای مقابله با تورم کوبنده در داخل کشور خود هستند. تحریم های جنایتکارانه و غیرقانونی علیه ونزوئلا به طور

غیرضروری و غیرانسانی اقتصاد محلی را خفه می‌کند. مشکلات اقتصادی سال‌ها است که کشور را آزار می‌دهد، که ناشی از تحریم‌های یکجانبه اعمال‌شده توسط واشنگتن است و به‌ویژه مردم عادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد – همه اینها در تلاش برای سرنگونی دولت منتخب دموکراتیک ونزوئلا است.

با این وجود، ونزوئلا توانست خود را از مشکلات بیرون بکشد و در سال گذشته، پس از سال‌ها رکود اقتصادی و تورم سرسام‌آور، رشد اقتصادی مثبت و کاهش تورم را تا حد قابل‌تحمیلی تجربه کرده است. این که کاراکاس توانست این کار را بدون بهره‌مندی از روابط تجاری عادی با غرب انجام دهد، موضوع کوچکی نیست و نشان می‌دهد که تحریم‌های ایالات متحده در حال از دست دادن قدرت خود و نفوذ واشنگتن بر آنها است.

دقیقاً به همین دلیل است که ایالات متحده باید به مذاکرات با ونزوئلا ادامه دهد و در نهایت همه تحریم‌ها را لغو کند و با وجود اختلافات سیاسی، با همه همسایگان خود از جمله کوبا و نیکاراگوئه به تفاهات معناداری دست یابد. ایالات متحده باید به نقش خود در قاره آمریکا به عنوان یک شریک برابر نگاه کند، نه این که برای دستیابی به جاه طلبی‌های سیاسی خود که خود را در همسایگی خود منزوی می‌کند، به اقدامات قهری متوسل شود.

YAMIL LAGE / AFP

انتلاف بولیواری برای مردم آمریکای ما (ALBA-TCP) روز جمعه تصمیم ایالات متحده برای ممنوعیت حضور چندین کشور آمریکای لاتین اجلاس سازمان کشورهای آمریکایی (OAS) را محکوم کرد. انتلاف تأکید کرد که تصمیم واشنگتن انگیزه سیاسی دارد و رفتار تبعیض‌آمیز ایالات متحده را محکوم کرد.

سران کشورهای منطقه به تغییر چشم انداز ژئوپلیتیک جهانی توجه دارند. به عنوان مثال، در ۹ می، در کوبا، آندرس مانوئل لوپز اوبرادور، رئیس‌جمهور مکزیکو، از ایالات متحده خواست تا به تحریم‌هایی که از سال ۱۹۵۹ علیه این کشور حوزۀ کارائیب اعمال کرده بود، پایان دهد. مانند گذشته، او خواستار ایجاد جامعه‌ای متحد از دولت‌ها در قاره آمریکا – مشابه اتحادیه اروپا – شده است و اخیراً همراه با ده‌ها تن دیگر از سران دولت‌ها تهدید کرده است که اجلاس سران کشورهای آمریکایی به میزبانی ایالات متحده در لس‌آنجلس را به دلیل محرومیت ونزوئلا، نیکاراگوئه و کوبا از شرکت در آن را بایکوت خواهد کرد.

رئیس‌جمهور مکزیکو همچنین ظهور چین را فرصتی برای منطقه توصیف کرد. رهبران این کشورها خواهان طرح‌های توسعه و پیشنهادهای سرمایه‌گذاری ملموس هستند – در حالی که به نظر می‌رسد ایالات متحده فقط به موضوعات مهم داخلی، مانند مهاجرت غیرقانونی و قاچاق مواد مخدر علاقه‌مند است، هر چندی که دو مشکل اساساً

مستقیماً نتیجه هرج و مرجی است که بر سیاست خارجی ایالات متحده حاکم است. از سوی دیگر، چین پروژه ها و سرمایه گذاری های توسعه نی غیر الزام آور را ارائه می دهد که برای این کشورها جذابیت فوق العاده ای دارد. برای رهبران امریکای لاتین و کارائیب، نگرانی های داخلی و آشنگتن چندان اهمیتی ندارد. آنها می خواهند امنیت و رفاه را برای منطقه خود به ارمغان بیاورند که اساسی ترین کارکرد هر رئیس منتخب کشور است. تقسیم منطقه بر اساس خطوط سیاسی و کنار گذاشتن برخی کشورها از مجامع مختلف ظاهراً برای گرد هم آوردن امریکا، این اهداف اساسی را برآورده نمی کند. در واقع به عکس عمل می کند و هر روز سران بیشتری از کشورها متوجه این موضوع می شوند.

به همین دلیل، به عنوان مثال، درخواست های فزاینده ای برای لغو سازمان کشورهای امریکائی (OAS)، که در حال حاضر کوبا را مستثنی می کند و عضویت ونزوئلا را رد می کند، وجود دارد تا سازمانی فراگیرتر جایگزین آن شود. برخی کشورها، از جمله مکزیکو، خواستار تشکیل یک سازمان منطقه ای هستند که اساساً مبتنی بر همکاری اقتصادی است تا از توسعه منطقه ای حمایت کند، در حالی که ایدئولوژی های سیاسی را در حاشیه نگه می دارند. در این مرحله سخت است که ببینیم ایالات متحده چگونه در آن تصویر قرار می گیرد.

ایالات متحده برای جلوگیری از گرفتار شدن در همسایگی خود، که آشنگتن برای تقریباً دو قرن آن را «نیمکره ما» نامیده است، باید به دنبال نزدیکی با کشوری باشد که با آن اختلافات سیاسی آشکار دارد، یعنی ونزوئلا. نیکاراگوئه و کوبا ایالات متحده باید وارد مذاکرات جدی و سازنده شود که فراتر از منافع شخصی محدود است. یکی از راه های انجام این کار، گوش دادن به درخواست های رهبران منطقه و دعوت از ونزوئلا، نیکاراگوئه و کوبا به اجلاس سران قاره امریکا در ماه آینده [ختم همین ماه] است.

در غیر این صورت، تنها مفهوم متناقض «امریکای ما» را که برای اولین بار توسط نویسنده کوبائی خوزه مارتی، در کتاب معروفی به همین نام، در اواخر قرن نوزدهم ابداع شد، تقویت می کند. او از این عبارت برای توصیف مخالفت با حکومت اسپانیا استفاده کرد - اما این اصطلاح توسط سوسیالیست های امریکای لاتین در دوران مدرن برای موضع گیری علیه و آشنگتن پذیرفته شده است.

ایالات متحده در بن بست قرار دارد که در آن یا به ستیزه جوئی علیه امریکای لاتین و کارائیب ادامه می دهد و با آن کشورها به عنوان حیاط خلوت خود رفتار می کند، همانطور که از دوران دکترین مونرو چنین کرده است، یا تن به این ریسک می دهد که از طرف تمامی اعضای کشورهای امریکای لاتین بایکوت شده و در لیست سیاه آنان جای بگیرد.

*- بردلی بلانکنشپ، روزنامه نگار، ستون نویس و مفسر سیاسی اهل پراگ است. او یک ستون در CGTN دارد و یک خبرنگار مستقل برای رسانه های خبری بین المللی، از جمله خبرگزاری شین هوا است. او @BradBlank_ را توئیٹ می کند.

راشاتودی